

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 185/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Š. K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia jeho „*práva na voľný pohyb a práva na trvalé bydlisko*“, ako aj jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9 T 16/2006 z 13. novembra 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 386/06 z 23. januára 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. mája 2008 doručená sťažnosť Š. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho „*práva na voľný pohyb a práva na trvalé bydlisko*“, ako aj svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 9 T 16/2006 z 13. novembra 2006 v spojení

s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 To 386/06 z 23. januára 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že zo sťažovateľovej strany «nedošlo k tomu, čo uvádzajú... „napadnuté“ súdy. Súdy ponechali bez povšimnutia potvrdenie o mojom trvalom bydlisku, Obecného úradu v S. Účelovo a zjavne v môj neprospech, v rozpore s mojimi ústavnými právami, na voľný pohyb a právo na trvalé bydlisko, toto potvrdenie nevyhodnotili».

Sťažovateľ ďalej uviedol, že „všetky moje ústavné práva boli zjavné, oboma súdmi, mňou napadnutými nerešpektované, taktiež návrhy obhajoby boli Krajským súdom v Banskej Bystrici účelovo, porušením môjho práva na obhajobu a spravodlivý, objektívny súdny proces, hrubým spôsobom v rozpore s princípom de iure aj de facto, porušené!“.

Sťažovateľ zastáva názor, že z uvedených skutočností nesporne vyplýva, že boli porušené jeho označené práva, a preto žiada, aby ústavný súd vyslovil ich porušenie označenými rozhodnutiami všeobecných súdov, tieto rozhodnutia zrušil a nariadil jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z informácie okresného súdu poskytnutej ústavnému súdu vyplýva, že rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 5 To 386/06 z 23. januára 2007 bolo sťažovateľovi doručené dvakrát, a to odvolacím súdom (rozhodnutie doručené 26. februára 2007) a prvostupňovým súdom (rozhodnutie doručené 9. marca 2007).

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojho „*práva na voľný pohyb a práva na trvalé bydlisko*“, ako aj svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom okresného súdu sp. zn. 9 T 16/2006 z 13. novembra 2006 v spojení s rozsudkom krajského súdu 5 To 386/06 z 23. januára 2007.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde) (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04, I. ÚS 109/06).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny

prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na dátum doručenia rozhodnutia krajského súdu sťažovateľovi (26. februára 2007, resp. 9. marca 2007), ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (22. máj 2008), ktorá bola odovzdaná na poštovú prepravu 19. mája 2008, ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 315/05, III. ÚS 81/06). Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2008